

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 16^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1991

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥΜΠΑ

Ε Π Ι Σ Η Μ Ο Σ   Υ Π Ο Δ Ο Χ Η
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΝΟΜΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥΜΠΑ

Ἡ ὑποδοχὴ νέου συναδέλφου εἶναι διὰ τὴν Ἀκαδημίαν πάντοτε ὄρα χαρᾶς καὶ ἑορτασμοῦ. Σήμερον πρόκειται περὶ μέλους ἐκ τοῦ τομέως τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας. Ὁ ἐκλεγόμενος διὰ τὴν ἔδραν ταύτην πρέπει, πέραν τοῦ ὅλου ἔργου του, νὰ ἔχη διακριθῆ εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ νὰ χαίρῃ γενικῆς ἀναγνωρίσεως. Πάντα ταῦτα τὰ προσόντα κατέχει τὸ νέον μέλος μας, ὁ κ. Νικόλαος Κονομῆς.

Δι' αὐτὸ μὲ εὐλικρινῆ χαρὰν τὸν καλῶ διὰ νὰ τοῦ ἀναρτήσω τὸ μεγάλο διάσημο τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸν νέον Συνάδελφον θὰ προσφωνήσῃ κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀγαπητὸς Τσοπανάκης, ὁ ὁποῖος καὶ παρακαλεῖται νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΤΣΟΠΑΝΑΚΗ

*Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι Συνάδελφοι,
Κυρίες καὶ Κύριοι,*

Μοῦ εἶναι ιδιαίτερα εὐχάριστο νὰ παρουσιάσω τὸν νέο συνάδελφο στὴν Ἀκαδημία, κ. Νικόλαον Κονομῆ, καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι αἰσθάνομαι ἀμήχανος, ἐπειδὴ στερωῶ αὐτὴν τὴν εὐχαρίστηση ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸ καὶ σεβαστὸν συνάδελφο κ. Κ. Τρυνάνην γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴν θέληση καὶ τῶν δύο μας,

στην εθνική εισήγηση τοῦ ὁποίου ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγο ἡ εἴσοδος τοῦ κ. Κονομή στο ἄνωτατο ἐκπαιδευτικὸ ἴδρυμα τῆς Χώρας. Θὰ ἤμουν πολὺ εὐτυχεῖς, ἂν τοῦ ἐπέτρεπε ἡ ὑγεία του νὰ συμπληρώσῃ μὲ αὐτὴν τὴν τελευταία κίνηση τὸ ἔργο πὸν εἶχε ἀναλάβει πρὶν ἀπὸ ἐνάμισιν χρόνον.

Ὁ κ. Κονομῆς γεννήθηκε στὰ 1922 στὴν Μόρφον τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία τώρα δυστυχῶς ἀνήκει στὴν κατεχόμενη ἀπὸ τοὺς Τούρκους περιοχὴ, σπούδασε στὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον καὶ στὴν Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, μετεκπαιδευτήκε στὰ Πανεπιστήμια τῆς Ὁξφόρδης καὶ τοῦ Καίμπριτζ, ἔγινε διδάκτορας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν στὰ 1958 μὲ διατριβὴν γιὰ τὰ δογματικὰ μέτρα στὸν Αἰσχύλο καὶ Σοφοκλῆ («Οἱ δόχμοι παρ' Αἰσχύλω καὶ Σοφοκλεῖ») καὶ ἄρχισε τὴν διδακτικὴν του σταδιοδρομίαν ὡς «Λέκτορας» (Lecturer) ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Cape Town, τῆς Νότιας Ἀφρικῆς ἀπὸ τὸ 1958 ἕως τὸ 1965. Τὴν χρονίαν αὐτὴν προσκλήθηκε νὰ ἀναλάβῃ θέσιν καθηγητῆ στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Sydney-Ἀυστραλίας, ἡ πρόσκληση αὐτὴ ὅμως συνέπεσε μὲ τὴν ἐκλογὴν του σὲ τακτικὸν καθηγητὴν Κλασσικῆς Φιλολογίας στὴν νεοσύστατη τότε Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, θέσιν τὴν ὁποία προτίμησε. Ἐμείνει στὰ Γιάννενα μόνον τέσσερα χρόνια, ὡς τὸ 1968, ὅποτε τὸν μετακάλεσε στὴν Θεσσαλονικὴν ἢ Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς, στὴν Ἀ' ἔδραν ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ Φιλολογίας, ὅπου δίδαξε ὡς τὸν χρόνον πὸν μᾶς πέρασε.

Ὁ κ. Κονομῆς πρόσφερε σημαντικὰς διδακτικὰς καὶ διοικητικὰς ὑπηρεσίας καὶ στὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν καὶ στὸ Πανεπιστήμιον, χάριν τῆς ὁργανωτικῆς του ἰκανότητος καὶ τὸν ἐρευνητικὸν καὶ διδακτικὸν του ζῆλον. Καταρχῆν, ἡ ἄφιξίς του στὴν Θεσσαλονικὴν συνέπεσε μὲ τὴν μεταφορὰ καὶ ἐγκατάστασιν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τῶν Σπουδαστηρίων τῆς ἀπὸ τὸ παλιὸν κομψὸν καὶ σεβασμίου κτίριον στὸν νέον πεζὸν καὶ ἄχαρον, μολονότι εὐρύχωρον, κτίριόν τῆς. Ἐδῶ τοῦ ἀνατέθηκε ἀμέσως ἡ ὀργάνωσις τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Σπουδαστηρίου τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τὴν ὁποία ἀνέλαβε καὶ διεκπεραίωσε σὲ σύντομον χρόνον μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Σ' αὐτὸν τὸν βοήθησε καὶ ἡ προηγουμένη πείρα του στὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν Ἰωαννίνων, ὅπου συγκρότησε ἀπὸ τὸ μηδὲν—καὶ ὀργάνωσε ἐπίσης—τὸ Σπουδαστήριον. Ἐτσι, σήμερον, τὸ Σπουδαστήριον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ τὸ πλουσιότερον καὶ ἀριστερότερον πανεπιστημιακὸν Σπουδαστήριον γιὰ τὰ κλασσικὰ γράμματα σὲ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Κονομῆς ὑπηρέτησε τὸ Πανεπιστήμιον ὡς Συγκλητικὸς (1971-72), Κοσμητορας τῆς Σχολῆς (1973-74) καὶ Πρύτανης (1978-79), Πρόεδρος τοῦ Ἰνστιτούτου Ἑθνικῶν Γλωσσῶν καὶ Φιλολογιῶν, Διευθυντῆς τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηροῖδας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, καί, ἀπὸ τὸ 1977 ὡς σήμερον τοῦ

ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνικά», πὸν ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι ὁ κ. Κονομῆς εἶχε τὴν τιμὴ νὰ ὑπερετήση καὶ τὴν ἰδιαίτη πατριδα τοῦ Κύπρου ὡς Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐπὶ δύο χρόνια (1980-82), ἐνῶ ἀπὸ τὸ 1988 καὶ ἐδῶ ἦταν μέλος τῆς Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς, πὸν εἶχε ἀναλάβει τὸν σχεδιασμὸ καὶ τὴν ὀργάνωση τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κύπρου, καὶ εἶναι τώρα μέλος τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς πὸν ἐτοιμάζει τὴν λειτουργία του.

Δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἰδιαίτερα μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ συμβολὴ τοῦ κ. Κονομῆ, ἢ ὅποια ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν δημοσίευση ἐπιστημονικῶν μελετῶν σὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, ἑλληνικὰ καὶ ξένα, μὲ περιεχόμενον γλωσσοδιαλεκτικὸ, λεξικογραφικὸ καὶ κριτικὸ, στὴν συγγραφὴ βοηθητικῶν βιβλίων γιὰ τοὺς φοιτητὲς στὸ πεδίο τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς φιλολογίας, ὅσο — καὶ κυρίως — στὴν ἔκδοση τοῦ κειμένου δύο Ἀττικῶν ρητόρων, τοῦ Λυκούργου καὶ τοῦ Δεινάρχου, σὲ δύο τόμους στὸν διεθνῶς γνωστὸ ἐκδοτικὸν οἶκο Teubner τῆς Λειψίας, πὸν εἰδικεύεται στὴν ἔκδοση ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων. Εἶναι περιττὸ νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ ἀνάθεση τέτοιας ἐργασίας ἀπὸ τὸν οἶκο Teubner σὲ ἕναν φιλόλογο ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς καὶ εἶναι πολὺ λίγοι οἱ Ἕλληνες φιλόλογοι στοὺς ὁποίους ἔχει προσφερθῆ αὐτὴ ἡ τιμὴ. Ἀξιωμαθὸν εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ πρόσφατη μετάφραση ἀπὸ τὸν κ. Κονομῆ ἑνὸς μεγάλου τόμου τοῦ ἔργου *Greek Literature* τῶν P. E. Easterling καὶ B. M. W. Knox, Cambridge 1985, πὸν κυκλοφόρησε τὸ 1990.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Ἀκαδημία θὰ ἔχη τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσῃ σύντομα τίς ἐπιστημονικὲς καὶ ὀργανωτικὲς ἰκανότητες τοῦ κ. Κονομῆ, τόσο στὸν τομέα τῆς ἔκδοσης τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ὅσο καὶ σ' ἐκεῖνον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ. Ἡ ἀκούραστη ἐργατικότητά του καὶ ἡ συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ παρακολούθηση τῶν ἐργασιῶν τῶν Κέντρων αὐτῶν θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ἐπισημάνῃ τίς ἐνδεχόμενες ἐλλείψεις καὶ νὰ προτείνῃ τίς κατάλληλες βελτιώσεις, ὅπου αὐτὲς χρειάζονται.

Προσωπικὰ ἐλπίζω ὅτι ἡ εὐεργετικὴ παρουσία του θὰ εἶναι περισσότερο αἰσθητὴ στὸ Ἱστορικὸ Λεξικό, ὅπου ἡ καθυστέρηση εἶναι μεγαλύτερη, ἐνῶ παράλληλα ἐτοιμάζομαστε νὰ περάσουμε, ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀργῆς καὶ δύσκολης προπαρασκευῆς καὶ προσαρμογῆς, στὴν ἠλεκτρονικὴ φάση, πὸν ἐπιβάλλεται ἀπὸ τίς ἐπιτακτικὲς ἀνάγκες τῆς σωστικῆς καταγραφῆς τοῦ ὕλικου καὶ τῆς ἐγγραφῆς του στοὺς ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστὲς γιὰ τὴν πιὸ γοργὴ καὶ πιὸ ἀποτελεσματικὴ πρόοδο τῶν ἐργασιῶν μας.